

HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM – 1969

PHƯƠNG PHÁP HÀNG ĐỘI

Nguyên tác của ROLAND PHILIPPS

Bản dịch của Tôn Thất Đông và Nguyễn Quang Quỳnh

TỰA

Nhiều người (kể cả Huynh Trưởng HĐ) mới thoát trông chưa hiểu được tất cả những lợi ích của “Phương pháp Hàng Đội”.

Như các bạn đã rõ, phép hàng đội tức là phân phối đoàn sinh thành *từng nhóm thường xuyên, đặt dưới sự điều khiển của một em trong nhóm, làm đội trưởng.*

Muốn thu hoạch kết quả mỹ mãn, thì phải giao phó hoàn toàn trách nhiệm cho đội trưởng.

Nếu đội trưởng không được giao đầy đủ trách nhiệm, thì kết quả tất phải ít ỏi.

Nếu biết dùng đội trưởng, thì Đoàn trưởng sẽ đỡ lo âu, và đỡ tốn thì giờ trông nom những chi tiết vặt vãnh.

Tuy nhiên, Phương pháp Hàng Đội đặt ra không phải để bớt công cho Đoàn Trưởng, nhưng cốt nhất là để *giao trách nhiệm* cho trẻ gánh vác, vì đây là phương tiện hay nhất để rèn luyện tính khí con người.

Trẻ nhỏ thường tự nhiên tụ họp thành bọn, để nô đùa hay nghịch ngợm. Trong mỗi bọn, thường có một đứa có tính khí hơn cả, được chúng bạn nghe theo, và mặc nhiên nhận làm “đầu nậu”.

Đem lối này mà ứng dụng vào công cuộc của chúng ta, sẽ thu được kết quả tốt đẹp.

Trong công việc, Đoàn Trưởng chỉ cần nêu mục phiếu lên, và để mặc cho các đội đua nhau mà đạt tới. Làm vậy, đức tính của mỗi trẻ sẽ được nảy nở.

Có nhiều trường học đã dùng phương pháp này và thu hoạch kết quả tốt đẹp. Chẳng hạn, trong 23 trường học ở quận Warwick, phương pháp này đã được áp dụng, và gọi là “tổ chức Đầu Đàn” (Prefect System). Chính trong Hội Hướng-Đạo, các Huynh Trưởng dùng phương pháp này đã từng thu nhật rất nhiều kết quả thiết thực. Chẳng hạn, khi Đoàn Trưởng phải vắng mặt, hoặc phải đi nơi khác, đoàn vẫn cứ hoạt động, dưới sự điều khiển của các đội trưởng, vì những em ấy đã từng quen gánh vác trách nhiệm thực sự.

Trong tập sách này, ông Roland Philipps sẽ trình bày những cách thức để thực dụng Phương pháp Hàng Đội, - mà tôi đặc biệt khuyến khích những người phụ trách nên lưu ý dùng vào việc giáo huấn trẻ nhỏ.

Robert BADEN-POWELL

Viết hồi tháng 4, năm 1914

MỤC LỤC

CHƯƠNG	I	PHƯƠNG PHÁP HÀNG ĐỘI
CHƯƠNG	II	ĐỘI TRƯỞNG VÀ ĐỘI PHÓ
CHƯƠNG	III	ĐỘI TRƯỞNG ĐIỀU KHIỂN ĐỐI BẰNG CÁCH NÀO
CHƯƠNG	IV	TRONG TRƯỜNG HỢP NÀO ĐỘI TRƯỞNG MỚI ĐIỀU KHIỂN
CHƯƠNG	V	NHỮNG ĐẶC QUYỀN DÀNH CHO ĐỘI TRƯỞNG
CHƯƠNG	VI	HỘI ĐỒNG MINH NGHĨA
CHƯƠNG	VII	TINH THẦN ĐỘI
CHƯƠNG	VIII	KỶ LUẬT TRONG ĐỘI
CHƯƠNG	IX	HỆS TRONG ĐỘI HỌC NHỮNG MÔN THI BẬC HẠNG NHÌ
CHƯƠNG	X	HỌC ĐỂ LẤY HUY HIỆU CHUYÊN MÔN
CHƯƠNG	XI	HỘI ĐỒNG ĐỘI
CHƯƠNG	XII	NHỮNG CUỘC THI HÀNG ĐỘI
CHƯƠNG	XIII	CẢ ĐỘI CÙNG CHƠI
CHƯƠNG	XIV	VIỆC THIỆN ĐỘI
CHƯƠNG	XV	CÁC ĐỘI THĂM NHAY
CHƯƠNG	XVI	ĐỘI Ở TRẠI
CHƯƠNG	XVII	VÀI NỖI KHÓ KHĂN
CHƯƠNG	XVIII	CÁCH TỔ CHỨC ĐOÀN VỚI PHƯƠNG PHÁP HÀNG ĐỘI

CHƯƠNG I

PHƯƠNG PHÁP HÀNG ĐỘI

"Bao giờ tôi cũng vẫn thiết tha nhắc nhở các Huynh Trưởng phải dùng phương tiện thành công hay nhất, là Phương Pháp Hàng Đội Tự Trị, nghĩa là lối tổ chức các trẻ thành từng tốp nhỏ, họp nhau thường xuyên, và do một trẻ làm thủ lĩnh có trách nhiệm, điều khiển..."

Mấy dòng này rút trong "Lời tựa" gửi các Huynh Trưởng HĐ ở đoạn đầu cuốn "HƯỚNG ĐẠO CHO TRẺ EM" (1) khi xuất bản lần thứ nhất năm 1908.

Từ dạo ấy đến nay, biết bao nhiêu sự việc đã xảy ra. Có một điều cần nói đến trước hết là chính cuốn sách ấy, kể đến năm 1914, đã được tái bản 7 lần.

Sang năm 1915, cuốn ấy lại được tái bản lần thứ 8 (2)

- (1) tức là cuốn "SCOUTING FOR BOYS" của Baden Powell. Sách này đã được Pierre Bovet dịch ra Pháp Ngữ, nhan là "ECLAIREURS" xuất bản tại Thụy Sĩ (Delachaux et Niestlé. Neuchatel).
- (2) Roland Philipps. tác giả tập này đã tử trận trong Thế Chiến thứ Nhất năm 1916.

Khi tái bản lần thứ 7, tác giả đã ghi những dòng này:

"Hướng Đạo Sinh thường đi từng cặp, hoặc có khi chỉ đi một người. Nếu đi nhiều người hơn thì lập thành một Đội"

Chính nhờ những điều căn bản vừa dẫn trên kia, mà Huynh Trưởng HĐ khắp nơi đã thu được nhiều kết quả tốt đẹp.

Trong những trang sau đây, chúng tôi xin giải thích sơ lược và trình bày ít phương tiện thực tiễn đã có kiến hiệu, khi dùng phương pháp hàng đội tự trị, trong bất cứ một đoàn thể hay một tổ chức nào.

Ngay từ bây giờ, chúng ta phải chú trọng đến điểm này. Là phương pháp hàng đội là một phương thức mà các **đoàn thể Hướng Đạo bắt buộc phải theo**, - chứ không phải chỉ là một đề nghị suông, để tùy tiện ai muốn theo hay không cũng được.

Phạm vi thích dụng phương pháp này có thể rộng hay hẹp, nhưng điều cần thiết là phải lập thành **từng tốp trẻ nhỏ, do những thủ lĩnh trẻ tuổi, được giao trách nhiệm, điều khiển**. Những tốp trẻ ấy phải là những Đội thực sự tự trị.

CHƯƠNG II

ĐỘI TRƯỞNG VÀ ĐỘI PHÓ

Một Đội có 6,7 hay 8 thiếu sinh.

Một Đội cần phải là một đơn vị trong công việc, trong trò chơi, trong trật tự, trong buổi trại, và trong việc thiện hằng ngày. Vì thế, việc quan hệ là phải chọn một thiếu sinh có đủ năng lực làm đội trưởng.

Đủ năng lực không có nghĩa là thông thái.

Đủ năng lực ở đây, nghĩa là có thể dìu dẫn kẻ khác.

Những đức tính cần để điều khiển một phần là sẵn có, một phần lại nhờ giáo dục mà thâm tập được.

Những đức tính sẵn có rất quan trọng. Vì rằng một trẻ em dù tánh tình tốt đến đâu, nếu không có sẵn một phần đức tính thiên nhiên, sức mạnh của làn điện con người để thu hút chúng bạn vào những trò chơi thì đừng hy vọng làm tròn nhiệm vụ thủ lãnh.

Những đức tính đã thâm tập được có thể phát triển nhanh chóng nhờ sự huấn luyện trong Đoàn HĐ, theo phương pháp hàng đội tự trị. Một điều cần chú ý là không nên chọn một trẻ quá nhỏ làm chức đội trưởng. Dĩ nhiên, một trẻ 12 tuổi cũng có thể chu toàn nhiệm vụ đội trưởng như một em 16. Nhưng trừ vài trường hợp đặc biệt, một em còn nhỏ, khó điều khiển những chúng bạn lớn tuổi hơn. Vì những trẻ nhiều tuổi thường không tuân phục một em nhỏ tuổi hơn mình.

Trái lại, một đứa trẻ lớn, dù ngu ngốc vẫn được chúng bạn tuân phục nghe theo. Về phương diện này, rõ ràng bắp thịt có ảnh hưởng hơn trí óc. Trí khôn không làm sao cho trẻ em thích lắm, chính bắp thịt mới làm cho chúng kính nể.

Dù sao, nếu chúng ta nhận thấy một em bé đã có sẵn, hoặc rồi sẽ có những đức tính thiên nhiên cần thiết thì cũng không thể để một mình em ấy điều khiển một Đội được, vì công việc quá quan trọng và nặng nề. Em ấy cần phải có một **đội phó** (1) giúp sức, và bắt buộc phải có một đội phó giúp đội trưởng.

Đội phó do đội trưởng chọn để giúp mình và thay mình điều khiển Đội khi mình vắng mặt.

Muốn cho công việc trong đội được tiến triển điều hòa, đội trưởng và đội phó cần phải hợp tác chặt chẽ.

Những Huynh Trưởng muốn tự ý chọn các đội phó mà không bàn hỏi ý kiến các đội trưởng tức là đã phạm một điều lầm lỗi đầu tiên và về sau khó sửa lại được.

Hẳn nhiên, khi lựa chọn một đội phó, Đoàn Trưởng cần thảo luận với đội trưởng. Nhưng khi em đội trưởng không chịu theo ý kiến mình, thì Đoàn Trưởng không nên dùng quyền trên mà cưỡng ép đội trưởng chịu nhận người đội phó trái ý muốn em.

Baden Powell khuyên nên hoàn toàn ủy thác nơi em đội trưởng việc chọn lựa người đội phó.

---

(1) Còn có thể gọi là "PHÓ ĐỘI" thay vì "ĐỘI PHÓ", gọi cách nào cũng được

CHƯƠNG III

ĐỘI TRƯỞNG ĐIỀU KHIỂN BẰNG CÁCH NÀO?

Nếu có Huynh Trưởng nào bảo rằng: “Khi cử các đội trưởng, tôi đã theo đúng cách thức của Baden Powell bày. Nhưng rồi thực sự, các em ấy vẫn không điều khiển được các Đội. Rất cực, chính tôi lại phải làm tất mọi việc”. Thì chúng tôi xin trả lời rằng: phạm sự chính yếu của Huynh Trưởng là phải xét thử những đội trưởng có đủ sức điều khiển Đội của họ hay không.

“Biết, tức là làm được” nhất là đối với trẻ em.

Một đội trưởng chỉ biết lý thuyết mà thôi, thì không thể nào có uy tín được. Một thiếu sinh nhiều kiến thức, và đồng thời có nhiều kinh nghiệm thực tế, tất phải được chúng bạn kính nể. Nếu được, anh chọn thiếu sinh ấy làm đội trưởng. Nếu không tìm ra, anh nên tạo ra một thiếu sinh như thế.

Phương pháp thông thường để đào tạo những vị chỉ huy xứng đáng là làm thế nào để các đội trưởng và đội phó có thể dễ dàng thâm nhập tài liệu về mọi vấn đề.

Bao nhiêu hiểu biết trên có thể thâm hoạch được:

- Bằng kinh nghiệm riêng của từng người
- Bằng những lời khuyên nhủ và giảng dạy
- Bằng sách báo

Tạo được một thư viện nhỏ dành riêng cho các vị thủ lĩnh trẻ tuổi là một việc rất hay, rất quý.

Thư viện ấy không cần trên 12 cuốn sách. Tưởng chỉ cần:

- Vài bốn sách “Hướng Đạo cho trẻ em”, (Scouting for Boys) của BP.
- Quy trình và Nội lệ của Hội Hướng Đạo
- Vài cuốn sách giáo dục luân lý, tinh thần.
- Ít cuốn sách về kỹ thuật H-Đ: cấp cứu, làm nút, làm cầu, thông tin, trò chơi, dấu đi đường, cắm trại.

Những sách ấy không phải dùng tô điểm Đoàn quán, và không phải làm mỗi cho bụi bặm: nếu thế thì *tinh thần của các Huynh Trưởng sẽ bị suy đồi*.

Chúng tôi xin đề nghị thêm nên mua dài hạn các tạp chí chính thức của Hội Hướng Đạo.

Ngoài sách vở, các đội trưởng còn cần nhờ đến các Huynh Trưởng chỉ giáo thêm. Các đội trưởng phải tiếp xúc hỏi han các Huynh Trưởng tại nhà tư hoặc trong các buổi họp riêng, mở thường xuyên mỗi tuần trong Đoàn quán.

Không ai bắt buộc người Huynh Trưởng phải là một pho bách khoa tự điển sống, nhưng người Huynh Trưởng cần phải đủ thông minh để tìm hỏi kẻ khác mọi vấn đề mình chưa thông thạo.

Theo B.P, công việc Huynh Trưởng chẳng những chỉ dạy về các Hướng Đạo Sinh mà còn phải **gây cho họ tham vọng học hỏi**. Huynh Trưởng cần phải gieo và tâm trí Hướng Đạo Sinh ý muốn hiểu biết.

Một đội trưởng có hôm quên cái gút (nút) ghế mà không dám hỏi Đoàn Trưởng vì em sợ bị chế nhạo. Như thế, về phần em Đội Trưởng, thì cũng chẳng đáng khen. Nhưng về phần anh Đoàn Trưởng ấy, thì ta nghĩ sao?

Thường thường, những em đội phó cũng được học hỏi như các em đội trưởng.

Lắm khi, các em đội phó được lên thay đội trưởng

Những thủ lĩnh trẻ tuổi này không những chỉ học về lý thuyết của phương pháp Hướng Đạo, nhưng lại cần đem ra thực hành phương pháp ấy nữa.

Đoàn trưởng nên tổ chức một đội kiểu mẫu gồm những Đội Trưởng và Đội Phó và chính anh Đoàn Trưởng lại là Đội Trưởng kiểu mẫu đó. Đội này có thể chuyên chú học một ngành để thi: cấp HD hạng nhất, huy hiệu chuyên môn, cắm trại, hiểu biết núi rừng, v.v...

Những đội trưởng chắc nhờ đó mà tăng thêm tầm hiểu biết, và sẽ đủ sức dạy lại đội sinh mình.

Tưởng rằng các đội trưởng, với chức vụ hiện tại, phải xem như mình đang dự bị để lãnh trách nhiệm Đoàn Trưởng về sau.

CHƯƠNG IV

TRONG TRƯỜNG HỢP NÀO ĐỘI TRƯỞNG MỚI ĐIỀU KHIỂN?

Thưa : luôn luôn, trong mọi trường hợp !

Đội trưởng là thủ lĩnh trong các cuộc chơi, thủ lĩnh trong công việc làm. Đâu đâu, mắt em cũng có đặt vào. Thường, em lại dạy bảo và chỉ dẫn cho đội sinh.

Được quyền **tham dự Hội Đồng Đoàn**, chủ tọa buổi họp đội, tổ chức việc sửa soạn các cuộc thi, làm cho đội trưởng tăng thêm uy quyền.

Ngoài ra, em đội trưởng cần có một quyển **sổ Đội**.

Quyển sổ này em đội trưởng nên mang luôn theo mình.

Em nên ghi các Hướng Đạo Sinh có mặt các buổi họp.

Em để dành cho mỗi Hướng đạo sinh của em một trang trong sổ để ghi rõ những thành tích và đặc điểm của từng em.

Đội trưởng có nhiều phương tiện khác để làm tăng uy tín mình.

Một trong những phương tiện ấy là sự hiểu rõ mỗi đội sinh mình cả những cử chỉ, tư cách ngoài buổi họp và em cũng cần biết thân thế và tánh tình của cha mẹ mỗi em trong Đội.

Em đội trưởng còn có thể làm tăng thêm uy tín bằng cách lo cho trình độ hiểu biết năng lực, trí sáng kiến và tư tưởng của mình mỗi ngày càng tiến triển. Và như thế, có lợi nhiều cho đội sinh.

Ví dụ : Một đội trưởng ở thành phố lớn, nếu được, nên dẫn đội mình đến vườn bách thảo và chỉ cho xem con vật danh hiệu của Đội rồi cùng nhau học tiếng kêu của con thú ấy.

Ở thôn quê, khi được tin của một con đường bị ngập, đội trưởng có thể huy động toàn Đội, một buổi chiều nào, để cùng nhau dọn những khúc hầm làm ỏi nước.

Hoặc giả, trong buổi họp hàng tuần, đội trưởng đọc một mục trong tạp chí H.Đ., chọn bài nói chuyện của Huỳnh Trường và góp thêm ý kiến của mình.

VÀI LỜI NHẮN NHỦ CÁC ĐỘI TRƯỞNG

Em có phận sự điều khiển người ta, vậy em sẽ làm cách nào ?

Phải chăng em sẽ gào thét với đội sinh như là :

"Đây nè ! Các chú phải làm việc nào ! Nhanh lên ! Phải làm cho hăn hoi đấy !"

Không phải thế em ạ ! Em sẽ nói như thế này :

"Anh em chúng ta có việc này phải làm ! Các bạn theo tôi ! Chúng ta cần làm nhanh chóng và cẩn thận..."

Thế rồi, tự bắt tay vào việc, trước ai cả

Em chẳng cần la to mệnh lệnh của em, hay là đứng không mà nhìn người khác làm việc. Em sẽ giảng giải công việc phải làm, và trong khi em coi sóc công việc, em cũng phải nhúng tay vào giúp sức nữa.

Em đã hiểu tính tình của mỗi đội sinh, và biết phải dùng từng lời lẽ để khuyến khích mỗi đội sinh, cho họ hăng hái chu toàn công việc. Thế mới là khôn khéo, và đội trưởng tất phải khôn khéo mới được.

Cần nhất là phải kiên nhẫn. Đây mới là bước đầu trong đời sống xã hội của em. Rồi dần dà, với thời gian, em sẽ tập được nhiều kinh nghiệm hữu ích cho em.

Nếu em là một đội trưởng giỏi, thì chắc hẳn em đã có thói tự ngăn nắp. Vì nếu em phí thì giờ để tìm kiếm đồ đạc, thì rất có thể sẽ mất hẳn vẻ mặt vui tươi...

CHƯƠNG V

NHỮNG ĐẶC QUYỀN DÀNH CHO ĐỘI TRƯỞNG

Khi các đội trưởng và đội phó có những đặc quyền hơn các đội sinh thì họ dễ xử dụng uy quyền của họ đối với toàn Đội.

B.P. đã nhiều lần đem so sánh địa vị một đội trưởng với địa vị một em làm đầu lớp trong các trường học ở Anh Quốc.

Chính ý sự so sánh này là phải dành cho em đội trưởng nhiều đặc quyền, cần cho uy tín đối với các đội sinh.

Trước đây đã nói đến đặc quyền của đội trưởng được tham gia Hội Đồng Đoàn, được vào những thư viện riêng, được hoàn toàn điều khiển công việc của Đội mình.

Bây giờ xin nói đến phương diện khác làm tăng thêm uy quyền đội trưởng và đội phó.

Nếu Đoàn trưởng có thì giờ, anh nên chọn lấy một buổi chiều thuận tiện mà họp các đội trưởng và đội phó để nhờ đó các em sau này được giáo huấn riêng.

Buổi họp đội trưởng ấy có thể mở hàng tuần hoặc hàng tháng hay cứ ba tháng một lần

Muốn tiện, các buổi họp như trên nên mở chung cho các đội trưởng của hai hay ba Đoàn.

Trong buổi họp này, có thể có một người dạy về địa hình, về ước đạc. Lần khác, một người giỏi về cấp cứu sẽ nói về vấn đề này.

Hoặc giả, có thể mời một nhà kỹ sư chuyên môn đến dạy về cầu cống, v.v...

Những câu chuyện chuyện cần phải nói trong các buổi họp như thế hẳn là nhiều .

Sau khi học hỏi ở đây, đội trưởng lại đem về dạy các đội sinh.

Phương pháp này đã đem lại nhiều kết quả tốt.

Nhiều xóm ở Luân Bôn có chừng 10 hay 20 Đoàn, cứ những kỳ 3 tháng lại mở một buổi họp chung cho các đội trưởng và các đội phó.

Trung bình, trong các buổi họp như thế có chừng 50 em.

Sau buổi nói chuyện, các em lại thân mật thảo luận, để trao đổi ý kiến.

Những buổi họp như vậy, thường do một Ủy Viên hay một Đoàn trưởng chủ tọa. Có một em được cử làm thư ký, để lập và đọc biên bản, và gửi phúc trình buổi họp cho các Đoàn có cử đội trưởng đến dự.

Trong những Đoàn đã lập lâu năm và cách tổ chức có qui củ, Đoàn Trưởng thường để ý mở những kỳ trại riêng vào ngày chủ nhật, dành cho các đội trưởng và đội phó. Với phương pháp này, nhiều kết quả tốt đẹp đã được thu hoạch.

CHƯƠNG VI

HỘI ĐỒNG MINH NGHĨA

Hội Đồng Minh Nghĩa có thể thành lập theo nhiều phương thức. Nhưng dù sao, Hội Đồng Minh Nghĩa bao giờ cũng bắt buộc phải có, vì nó là **cơ quan trọng yếu nhất của Đoàn**.

Ban đầu, Hội Đồng Minh Nghĩa chỉ lập với tính cách một tòa án để định sự sửa phạt khuyên răn các Đoàn sinh lầm lỗi, và để nghiên cứu những vấn đề liên quan đến hoạt động của Đoàn.

Bên cạnh Hội Đồng Minh Nghĩa, các Đoàn Trưởng lại thấy cần phải có Hội Đồng Đoàn, mục đích để quy định những công việc thông thường. Về sau, thấy rằng phân chia làm hai cơ quan như vậy, chẳng ích lợi gì cả. Và hai cơ quan ấy lại cần phải liên lạc mật thiết với nhau. Vì thế nên bây giờ đã sát nhập hai Hội Đồng làm một.

Thành phần Hội Đồng Minh Nghĩa gồm có các đội trưởng và đội phó, Đoàn Trưởng và các Phó Đoàn. Hội Đồng cũng có thể chỉ gồm các đội trưởng và một vài đội phó, hoặc một vài Đoàn sinh được đặc biệt tuyển chọn trong các Đội.

Buổi họp Hội Đồng thường do Đoàn Trưởng chủ tọa. Nhưng khi Đoàn Trưởng vắng mặt, một đội trưởng cũng có thể chủ tọa được.

Hai quyền hạn của Hội Đồng Minh Nghĩa là hành chánh và tư pháp. Những buổi hội về hành chánh sẽ mở hàng tuần, mặc dù có lúc chỉ cần họp trong năm phút mà thôi, để thông qua thường vụ. Phải cử ra một em làm thư ký, để lập biên bản.

Sau khi thư ký đọc xong biên bản, mỗi đội trưởng liền báo cáo công việc Đội mình trong tuần lễ vừa qua.

Khi một đội trưởng không thể dự buổi họp này, em phải nhờ đội phó thay em để phúc trình báo cáo. Nếu các đội trưởng đều đã sẵn có Sổ Đội, thì chỉ cần giở Sổ ra xem mà báo cáo.

Hội Đồng Minh Nghĩa vạch chương trình tuần sắp đến: huấn luyện kỹ thuật, tổ chức những cuộc thi, những du ngoạn, những trại hè, những cuộc thăm viếng Đoàn khác.

Đoàn Trưởng nên lợi dụng cơ hội này để nhờ các đội trưởng chuyển cho các đội sinh những chỉ thị của mình.

Chúng tôi hết sức khuyến khích sự thảo luận tự do trong những buổi họp này. Thiết tưởng không còn dịp nào thuận tiện hơn, để Đoàn Trưởng hiểu rõ tính tình và nguyện vọng của Đoàn sinh.

Vài Huỳnh Trưởng có thể nghĩ rằng : Đoàn mình chỉ có thể họp mỗi tuần có một lần. và như vậy không làm thế nào họp Hội Đồng Minh Nghĩa được.

Nghĩ thế là sai !

Vì rằng, chẳng hạn, mỗi tuần vào chiều thứ ba, họp Đoàn từ 20 giờ đến 21 giờ rưỡi. Vậy đến 21 giờ 15, các đoàn sinh sẽ giải tán, trừ những em có chân trong Hội Đồng Minh Nghĩa. Nhờ làm thế, mà đoàn sinh lại càng tôn trọng Hội Đồng hơn nữa.

Hội Đồng Minh Nghĩa còn họp để thưởng phạt.

Trong trường hợp này, thành phần của Hội Đồng có thể khác. Có Đoàn, khi Hội Đồng Minh Nghĩa họp về kỷ luật, thì chỉ gồm một ít hội viên thượng cấp mà thôi: tỉ dụ như Đoàn Trưởng với vài ba đội trưởng được đặc biệt tuyển chọn mà thôi.

Nhưng dù thế nào đi nữa, hễ có một người trong Đoàn bị xét xử, thì các **Đoàn sinh cấp dưới bắt buộc phải lui ra.**

Hội Đồng chỉ họp khi nào một bị cáo phạm lỗi Hướng Đạo mà thôi. Trong một Đoàn. Hội Đồng này chỉ họp một năm vài lần, các Hội viên tự buộc mình, khi tan họp, **không được bàn tán gì nữa về các biểu quyết và về ý kiến các hội viên khác.**

Mọi quyết định phải coi như ý kiến của toàn Hội Đồng.

Ích lợi lớn nhất của Hội Đồng Minh Nghĩa là làm tăng thêm tinh thần Đội và để phát triển tổ chức hàng đội tự trị.

Mỗi đội trưởng nên biết mình mang trách nhiệm của đội mình, vì thế, hơn bao giờ hết, em đội trưởng thấy sự quan hệ của mình trong buổi họp này. Không phải em chỉ phúc trình báo cáo công việc Đội em, nhưng còn phải giải thích những lý do bê trễ lầm lỗi của một đội sinh em.

Ví dụ. em phải có thể trả lời, nếu khi ai hỏi em tại sao một đội sinh của em mang sao thâm niên H.Đ. khi em này chưa được huy hiệu chuyên môn nào.

Hoặc anh Nam, đội sinh của em bị gãy tay hôm qua đã chữa tại nhà hay bệnh viện, thì ngày nào giờ nào có thể vào thăm được.

Tướng Đoàn trưởng cũng nên ra một điều luật định rõ ràng những bốn phạm và những quyền hạn của Hội Đồng Minh Nghĩa.

Bản luật này nên đọc và được chấp thuận trong buổi họp đầu tiên và phải ghi vào biên bản.

Ví dụ trong bản luật không nên giao quyền cho Hội Đồng được phép đuổi một Hướng Đạo Sinh, trừ trường hợp các đội trưởng đã hiểu rõ mục đích và tinh thần Hướng Đạo.

Hẳn nhiên, Đoàn Trưởng được quyền bãi bỏ mọi sự quyết định của Hội Đồng. Nhưng sự thật anh không bao giờ dùng quyền phủ quyết ấy.

CHƯƠNG VII

TINH THẦN ĐỘI

Trong những đoạn trước, chúng tôi đã nói đến cách giúp đội trưởng điều khiển đội mình.

Đội trưởng và Đoàn trưởng còn phải góp sức để kích thích tinh thần Đội.

Nói đến tinh thần Đội, tức là nói đến một Hướng đạo sinh, phải tự xem mình như một phần tử chính yếu của Đội mình. Mỗi đội sinh còn phải quên cá nhân để thực hiện sự hợp nhất và sự toàn thiện của Đội.

Khi một thiếu sinh gia nhập vào gia đình Hướng đạo, thì khi tuyên lời hứa em được đội trưởng của em giới thiệu với anh Đoàn Trưởng.

Ngày nào em chưa tuyên lời hứa, em chưa thuộc hẳn về Đội nào. Đội chỉ gồm những Hướng Đạo Sinh chính thức, và kể từ khi em tuyên lời hứa em mới trở nên đội sinh thật sự của Đội em.

Sau lễ nhập vào gia đình Hướng đạo, như đã chỉ rõ trong cuốn "Hướng Đạo cho trẻ em" (Scouting for Boys) em Hướng đạo sinh mới cùng với đội trưởng của em trở về Đội. Bây giờ em Hướng đạo sinh, không phải là một cậu bé như bao nhiêu cậu bé khác. Em là một Voi, một Nai, hay một Chim Câu, (nghĩa là em, một phần tử trong đội Nai, hay đội Voi, v.v...)

Em phải biết phong tục của con thú này. Rồi đây em sẽ học tiếng kêu của Đội. Người ta phải nghe và nhận được tiếng kêu của em đầu ở cách xa 50 thước trong rừng.

Khuyên em nên thường dùng đến tiếng kêu của Đội em. Baden-Powell đã nói: "*Không một H.Đ.S nào được bắt chước tiếng kêu của một Đội khác*". Con chim én phải hiên ngang, vì mình là chim én.

Điều ngăn cấm ấy cốt dạy ta trung thành, chân thật. Chó Sói mà muốn cho người ta tưởng mình là chiến tức là dối trá.

Hướng đạo sinh lấy danh dự mình để bảo đảm sự tin của kẻ khác, dù em là một "Con chồn".

Khi một H.Đ.S. đã biết dùng tiếng kêu của Đội, em lại phải học biết phong tục của con thú biểu hiệu của đội em. Em cũng tập ký tên với hình vẽ của con vật tượng trưng ấy.

Đó là phương pháp phát biểu tinh thần Đội. Trong H.Đ. không có một việc dù bé nhỏ đến đâu mà được coi thường.

Cụ B.P. còn khuyên một Đội nên có một khẩu hiệu do các đội sinh tự chọn lấy. Ví dụ: khẩu hiệu đội Gà rừng là "Can đảm", khẩu hiệu đội Phượng Hoàng là "Tiến lên", v.v....

Một phương pháp khác để giúp các Đội làm tăng thêm giá trị. là dành cho mỗi Đội một góc đoàn quán.

Nếu đoàn quán to lớn, mỗi Đội được một phòng thì quý hóa. Nhưng nếu đoàn quán chỉ là một phòng thì nên để dành cho mỗi đội một góc riêng.

Khi một em đội "Én" đến họp, trước tiên em ấy phải đến "tổ én". Trong đoàn quán cũng sẽ có "hang chồn", "hầm gấu", v..v...

Nếu đoàn quán là của riêng trong Đoàn, thì mỗi Đội được tự do tô điểm góc đội mình, đầu tiên, các em sắp những cái móc mũ, dụng cụ.

Không ai có thể bảo rằng: "Đoàn quán nhỏ quá không thể dành riêng cho mỗi Đội một góc được". Như thế, tức là đoàn quán không thích hợp với Đoàn.

Đoàn Trưởng có thể tránh những sự bất tiện này bằng cách hạn định số H.Đ.S. sao cho phù hợp với diện tích đoàn quán.

Hơn nữa, không cần phải bắt tất cả các Đội phải họp vào cùng một buổi chiều. Các Đội của Đoàn họp vào những buổi chiều khác nhau.

Và cả Đoàn họp chung vào ngày chủ nhật.

Nếu là Đoàn công giáo thì Đoàn họp vào buổi sáng chủ nhật để dự lễ.

CHƯƠNG VIII

KỶ LUẬT TRONG ĐỘI

Trước khi nói đến kỷ luật tưởng cần nhắc đến việc huấn luyện của đội.

Mỗi đội cần vạch định một chương trình, phải thực hiện có qui củ, và phải theo dõi sự thực hiện đó.

Trong các buổi họp Đoàn, cố nhiên Đoàn Trưởng và Phó Đoàn trưởng phải đến trước hay đúng giờ đã định, trừ trường hợp đã giao cho các đội trưởng phụ trách lấy buổi họp.

Nếu em phải chậm trễ vì bận việc, em cần báo tin trước cho em đội phó để thay em.

Đúng giờ anh Đoàn Trưởng ra hiệu: họp lại. Mỗi đội trưởng chạy vào góc Đội và họp toàn Đội lại. Đội phải sẵn sàng không quá 12 giây sau lệnh của Đoàn trưởng.

Để họp các đội sinh, em đội trưởng có thể kêu to: Hô. họp lại. Hay hô tiếng kêu của Đội, hoặc em dùng một cử chỉ, hành động gì để các Hướng đạo sinh của em thấy, nghe, và hiểu.

Ví dụ : vỗ tay và gãi tai mặt để họp các đội sinh, gãi tai trái là ra lệnh giải tán, gãi ót (gáy) là cho biết phải quay lui v.v...

Em đội trưởng luôn đứng ở chỗ nào có thể dễ điều khiển Đội mình.

Các Đội sắp hàng một : Đoàn trưởng đứng giữa thổi một hồi còi ra hiệu đứng thành hình sao. Các Đội, do các đội trưởng dẫn đầu, đứng chung quanh Đoàn trưởng, và những H.Đ.S. sắp thành hàng, kẻ trước người sau:

Các Đội sắp thành hình tấm bánh xe mà Đoàn trưởng làm trục giữa.

Nếu đứng giữa trời. lúc bấy giờ các Hướng đạo sinh có thể hô tiếng kêu của Đội.

Đội trưởng, đứng cách ít bước trước mặt Đoàn Trưởng nhận chỉ thị hay chương trình buổi họp.

Sau khi cầu nguyện (nếu là một đoàn công giáo) và chào cờ, Đoàn trưởng kiểm soát các Đội để xem ai vắng mặt.

Anh nhờ các đội trưởng hoặc đội phó điểm danh các H.Đ.S. từng Đội, tên những em vắng mặt đều ghi vào sổ.

Sau đó. Đoàn Trưởng ra lệnh bắt đầu làm việc. Mỗi đội trưởng chào và lanh lẹ đem Đội mình về góc Đội, để thi hành chỉ thị vừa nghe.

Cố nhiên, những việc làm lúc đầu buổi họp như thế không nên quá 5 phút.

Cách thực hành thường xuyên theo qui tắc trên, giúp kỷ luật trong buổi họp phát triển vô cùng.

Sau buổi họp, Đoàn Trưởng thổi một hồi còi dài: Coi chừng! Mỗi Đội xếp đặt đồ đạc của mình thứ tự, càng chóng càng hay.

Các Hướng đạo sinh đội mũ (nón), cầm gậy. các Đội sẵn sàng và anh Huynh Trưởng ra lệnh giải tán, mỗi Hướng đạo sinh chào. Buổi họp thế là bế mạc.

Đây chỉ là một cách để giúp phát triển kỷ luật đầu tiên trong đoàn quán.

Điều quan trọng là ủy thác trách nhiệm cho các đội trưởng.

Đoàn Trưởng không bao giờ ra lệnh trực tiếp cho các Hướng đạo sinh: các mệnh lệnh đều phải đi qua các đội trưởng. Những ai muốn đi ngược lại là tỏ ra chưa biết dùng phương pháp hàng đội tự trị.

Trong một xóm ở Luân Đôn về mùa đông thường có những buổi họp nói chuyện về luật Hướng đạo. Trên 800 Hướng đạo sinh đến họp và luôn luôn họ đến từng Đội theo các đội trưởng của họ. Theo cách này, không cần đến người giám thị. Câu chuyện giám thị là một câu chuyện trái ngược với tinh thần H.Đ. Cách sắp tiện nhất lúc đi là đi hàng dọc một. Đội trưởng đi bên mặt, nên để em nào nhỏ đi trước, để em có thể cứ bước tự nhiên, không quá mệt

CHƯƠNG IX

HƯỚNG ĐẠO SINH TRONG ĐỘI HỌC NHỮNG MÔN THI BẬC HẠNG NHÌ

Trong những buổi họp Đội, chính đội trưởng phải tự lo huấn luyện Đội mình.

Tuy vậy, trong một Đoàn mới thành lập, sự huấn luyện những Hướng đạo sinh mới không ở trong phạm vi những buổi họp.

Em đội phó sẽ được đội trưởng ủy nhiệm đi đến tận nhà thăm những em Hướng đạo sinh mới, và dạy các em ấy tất cả những môn thi cấp Tân quân.

Có nhiều Đoàn bắt buộc những thiếu sinh mới, trước khi được nhập Đoàn, phải biết tất cả các môn cấp Tân quân.

Dạy một phần lớn chương trình Hạng Nhì, cố nhiên sẽ do em đội trưởng đảm nhận. Cũng như những môn thi cấp Tân quân, những môn H.Đ. Hạng Nhì cần được luôn luôn ôn lại, mặc dù tất cả đội sinh đã thi xong những môn ấy.

Điều đáng chú ý nhất là đội trưởng phải làm cho việc học ôn được trở nên thích thú. Ngoài những sự hiểu biết dồi dào, đội trưởng phải khéo léo, đừng bao giờ kéo dài một vấn đề trên quá 30 phút. Những điều em dạy cho các đội sinh sẽ vô ích nếu em không cho biết vì sao cần biết những điều ấy, Biết được 16 điểm trên mặt địa bàn là một điều rất hữu ích. Nhưng sẽ buồn chán biết bao nhiêu, nếu đội trưởng chỉ bảo các đội sinh dùng địa bàn để tìm đường trong Đoàn quán.

Khi học phương hướng, đội trưởng phải nói với các H.Đ.S. tương tự như thế này: "Các anh đang lạc lằm trong một cánh rừng hoang. Để kiếm đường về, trước tiên ta phải biết lợi dụng mặt trời với đồng hồ. Nếu trời sương mù, phải nhắm nhà thờ làm mốc-phiêu. Gặp lúc tuyết sa, phải dùng địa bàn hoặc xem sao và cuốn sổ tay tìm phương hướng..."

Cũng thế, trước khi dạy vẽ một vòng tròn trên bảng, cần hỏi đội sinh xem họ có biết cách nào hay để vẽ một vòng. Em hãy bảo một đội sinh vẽ trước khi chỉ phương pháp cho họ. Về cách dạy những môn cứu thương, em nên nói đến vài tai nạn, rồi em chỉ những cách cấp cứu thực hành. Em cũng có thể cho các em đội sinh xem một bức vẽ bộ xương người, hoặc là em đưa Đội em đến một trường học gần đó, để các em được mục kích những bộ xương người thật, cho các em rờ vào một vài khúc xương rồi bảo họ, tối đến trước khi đi ngủ nhắc lại tên những đoạn xương ấy. Em tìm những câu chuyện hay về cấp cứu trong những báo chí để kể cho đội sinh nghe. Nhưng tránh đừng nói mãi cả giờ như thế, em hãy để cho H.Đ.S. phát biểu ý kiến riêng, miễn là trong trật tự. Khuôn khổ cuốn sách không cho phép chúng tôi nói hết những môn thi cấp Hạng Nhì. Nhưng chúng tôi tin rằng đội trưởng sẽ dạy được những môn ấy một cách hoàn mỹ, nếu trước kia em đã được học với những phương pháp nói trên.

@@@20/07/2004

CHƯƠNG X

HỌC ĐỂ LẤY HUY HIỆU CHUYÊN MÔN

Nhiệm vụ của Huynh Trưởng không những là dạy Hướng Đạo Sinh mà lại còn gây cho họ nhiều dịp để học hỏi.

Đối với đội trưởng cũng thế.

Nếu một đội trưởng khôn và có nhiều kinh nghiệm, cố nhiên em sẽ tìm cách đem toàn Đội đến với một nhà chuyên môn để cùng học hỏi. Ví dụ: trong một buổi chiều quang đãng, em đưa toàn Đội đến hồ tắm học môn bơi lội với một giáo sư chuyên môn, độ nửa tiếng đồng hồ. Một chiều khác, em dẫn Đội em đến sở chữa lửa, nhờ đoàn người chuyên nghiệp dạy những phương pháp thực hành, em cũng có thể đem các đội sinh của em đến với một vị nữ công quen biết tìm học về cách nấu ăn hoặc em đem toàn Đội đến học hỏi những người thông thạo một môn nào để họ chỉ vẽ cho về môn thiên văn, về nghề làm vườn nghề thợ mộc hoặc bất cứ một nghề hữu ích có thể giúp các em lấy huy hiệu chuyên môn.

Đoàn Trưởng lại còn có thể mời một nhà chuyên nghiệp đến tại đoàn quán để hai hay ba Đội có thể họp lại và cùng một lúc thu thập những bài học của vị giáo sư ấy.

Cách học như thế, không còn gì đáng ngại cả vì đội trưởng phải chịu trách nhiệm việc huấn luyện về chuyên môn của Đội. Tại nhiều Đoàn việc huấn luyện ấy rất khó khăn vì họ không áp dụng triệt để phương pháp hàng đội tự trị. Có nhiều Ông bà lấy làm sung sướng mà đảm nhận việc dạy về 7.8 trẻ em. Nhưng họ không dám tự ý đến giúp vì sợ phải dạy về một lần cả Đoàn 30 em.

Vì nếu 7 Hướng đạo sinh làm việc trong một nhà bếp. thì bầu không khí có thể là vui vẻ, nhưng khi 30 em vào đó một lần thì lại rất bất tiện.

Nếu Đoàn Trưởng biết dùng Đội làm đơn vị để huấn luyện kỹ thuật H.Đ. các em sẽ tấn tới nhiều trong quãng thời gian ngắn. Và như thế một Đội lanh lẹ, có thể thu được rất nhiều huy hiệu chuyên môn trong vòng 6, 7 tuần lễ.

Cụ B.P. đã nhiều lần đặc biệt khuyên các đội nên chú ý đến sự cùng học chung một thứ chuyên môn. Như thế, những Hướng đạo sinh này sẽ chuyên về xe đạp, Đội kia sẽ chuyên nghề làm cầu, v.v...

Khi cả đội đều chuyên môn như thế huy hiệu bằng chuyên môn được thêu vào Cờ Đội?. Đó là một sự khuyến khích lớn.

Ngoài những thứ chuyên môn chung, các đội sinh còn có thể chọn nhiều thứ khác tùy sở thích của mỗi người.

Trong công việc ấy, lẽ cố nhiên đội trưởng phải cố giúp các đội sinh.

Những chuyên môn được chú ý nhất là: âm nhạc, cưỡi ngựa, đua đường, thông ngôn, chụp ảnh, thảo mộc học, v.v...

Khi đội trưởng thấy một đội sinh biết chơi đàn dương cầm, đội trưởng nên bảo đội sinh ấy dành riêng ít thời giờ học âm nhạc. và em đem vấn đề ra bàn trước Hội Đồng Đoàn để tìm cho em một giáo sư.

CHƯƠNG XI

HỘI ĐỒNG ĐỘI

Việc đáng kbuyến khích là mỗi Đội cần có một Hội Đồng.

Các đội sinh họp dưới sự chủ tọa của đội trưởng.

Nhiều Đội có thói quen tốt, là mỗi chiều chủ nhật họp lại để uống nước trà tại nhà một đội sinh, nghĩa là đội mình trong đội 7 người thay phiên nhau mời sáu bạn đến nhà mình. Và Hội Đồng khởi sự trước hoặc sau buổi trà như thế.

Nhưng đã đành, ?Hội Đồng có thể họp vào một trường hợp khác.

Mục đích của Hội Đồng là để đội trưởng hiểu rõ nguyện vọng và quan điểm của đội sinh và để đội trưởng có thể hành động ăn nhịp với ý muốn của đội sinh. Khi dự Hội Đồng Đoàn, đội trưởng là đại diện cho Đội, chứ không phải để phát biểu ý kiến riêng của em.

Về sự lựa chọn huy hiệu chuyên môn, chúng tôi đã khuyên Đoàn Trưởng không nên bắt buộc đội trưởng theo quan điểm của anh, nhưng cần để đội trưởng đem vấn đề ra bàn luận giữa Hội Đồng Đoàn.

Phương thức này cũng cần được áp dụng trong mỗi đội. Đội trưởng không nên ép các đội sinh hành động theo ý muốn của mình. Trái lại em phải cố gắng làm sao để cả đội sinh tự lựa chọn những loại chuyên môn họ muốn học.

Mục đích chính ở đây là để gây tinh thần hợp tác.

Về thực hành, không có một vấn đề nào không thể đem ra bàn giữa Hội Đồng Đội.

Ví dụ một cuộc thi mà trong đó một Đội chỉ có thể tuyển chọn 3 thí sinh, thì 3 thí sinh ấy sẽ do Hội Đồng chọn.

Những việc thiện chung hàng Đội cũng được định đoạt sắp đặt và tổ chức chính trong buổi Hội Đồng.

Những vấn đề, như đi họp thất thường, thâm nhận đội sinh mới, sửa soạn kỳ trại Đội, tổ chức thăm viếng các Đội khác, đều do Hội Đồng Đội quyết định.

Có Đội lại tự đặt lấy một điều luật riêng, hoặc xuất bản một tờ báo Đội. . .

Ta phải nhớ kỹ rằng Đội phải là một xã hội tự lập và tự túc tự tìm lấy đời sống riêng, và đang cố chu toàn nhiệm vụ đối với Tổ quốc, đang cố giúp ích mọi người trong mọi trường hợp, và đang tuân theo Luật Hướng Đạo. Nhưng nếu không biết cách giúp đỡ, thì không sao giúp được mọi người trong mọi trường hợp. Vì vậy mà cả Đội bắt buộc phải bỏ thì giờ để học tập kỹ thuật Hướng Đạo.

CHƯƠNG XII

NHỮNG CUỘC THI HÀNG ĐỘI

Một phương sách rất hay để làm phần chấn tinh thần Đội là tổ chức những cuộc thi đua thường xuyên giữa các Đội. Khi một cuộc thi đã chấm dứt, phải tổ chức liền một cuộc thi khác tiếp theo. Có nhiều Huynh Trưởng thích tổ chức những kỳ thi hằng 3 tháng hay 6 tháng một, hơn là kỳ thi hằng năm. Nếu thời hạn cuộc thi kéo dài quá, những Đội thua sẽ bị chán nản.

Trái lại, nếu cuộc thi cứ tiếp diễn mỗi năm 2 hay 3 lần, các đoàn sinh sẽ chăm lo hơn, vì bị luôn luôn kính thích. Những Đội nào thua cuộc không phải chờ lâu dài, và họ sẽ cố sức mong kỳ thi sau được thắng cuộc.

Ta không nên quên rằng thi đua là điều cần thiết. Nếu Đoàn Trưởng cứ tự mình tổ chức lấy chương trình thi, anh sẽ bị thất bại, vì anh không thể biết rõ nguyện vọng của đoàn sinh, và như thế các em chơi không hăng. Việc nghiên cứu những cuộc thi cần phải thuộc phạm vi Hội Đồng Đoàn.

Khi có tổ chức cuộc thi giữa các Đội, thì Hội Đồng Đoàn phải họp hàng tuần: điều đó rất cần thiết.

Nguyên tắc chung cho các cuộc thi hàng Đội là định một số điểm cho mỗi môn thi, và làm sao cho những môn thi ấy đều có ích cho tất cả các Đội: phải cho điểm cách nào để một Đội mà trong đó có nhiều em nhỏ và ít tuổi cũng có thể thắng được cuộc như những đội có nhiều em lớn và khỏe.

Chúng tôi tin chắc Hội Đồng Đoàn sẽ bằng lòng cho điểm về sự hiện diện của đoàn sinh trong các buổi họp. Ví dụ: điểm tối đa của mỗi Đội trong 6 tháng là 100. Khi có một em vắng mặt trong một buổi họp. Đội sẽ bị trừ 5 điểm chẳng hạn.

Chương trước đã nói rằng Đoàn trưởng hay đội trưởng cần phải ghi tên những em vắng mặt trong các buổi họp. Đến khi họp Đoàn, đội trưởng phải trình bày lý do vì sao đội sinh đó đã vắng mặt. Nếu lý do không chính đáng. Đội bị trừ điểm. Nếu lý do có thể chấp nhận được vẫn để lại được đem ra thảo luận giữa Hội Đồng Đoàn.

Dù sao. khi một H.Đ.S. bị trở ngại không thể đến họp em ấy phải báo tin với đội trưởng hoặc đội phó của em biết trước giờ họp. Như thế đội trưởng có thể cáo lỗi với Đoàn Trưởng.

Nếu một H.B S có lý do chính đáng nhưng không tin trước, Hội Đồng Đoàn có thể quyết định trừ 2 hay 3 điểm.

Hội Đồng Đoàn cũng nên quyết định cho điểm 1 những môn nào thâm được trong thời kỳ thi ấy.

Ví dụ: cấp 5 điểm cho một chuyên môn, 2 điểm cho bậc Tân sinh. Bậc Hạng Nhất có thể được nhiều hơn. Đây chỉ là những đề nghị, nhưng người ta thường nhận thấy khi dành ưu tiên cho một môn nào tức là Hội Đồng Đoàn khuyến khích sự cố gắng học hỏi môn ấy hơn cả.

Cũng còn có thể cấp điểm cho những cuộc thi gút (nút), thi thông tin, thi cứu thương, thi gầy lửa, thi chạy, và mọi công việc khác.

Sau đây là một phương pháp hay để thi gút (nút).

Đưa cho mỗi H.Đ.S. một đoạn dây, cầm sau lưng và bảo họ làm một cái gút (nút).

Rồi một phút... đưa ra.

Đội nào làm xong 7 gút (nút) được 7 điểm :

Đội nào chỉ làm 2, được 2 điểm , v.v...?

Khi tổ chức một cuộc thi gầy lửa, Đoàn Trưởng đưa cho mỗi Đội một bao diêm (hộp quẹt) và một cái nồi. Đội nào trình trước một cốc nước sôi sẽ được một số điểm nào đó.

Nếu trong Đoàn, các Hướng Đạo Sinh có một ít học vấn thì nên tổ chức những cuộc tham khảo về sách "Hướng Đạo Cho Trẻ Em" (Scouting for Boys).

Mỗi đội có thể gởi 2 đội sinh đến dự thi. Bài thi thường do anh Ủy Viên Đạo, hoặc anh Liên Đoàn Trưởng gởi đến. Trưởng cũng nên tổ chức những cuộc thi viết về Luật Hướng Đạo hay một cuốn sổ Hướng đạo đặc biệt nhất.

Mỗi bài ngắn giải thích Luật hướng đạo hay một cuốn sổ Hướng Đạo sẽ do mỗi Đội gởi đến dự thi.

Đã có nhiều Đoàn tổ chức những cuộc thi việc thiện Đội.

Có người lo sợ vấn đề ấy có thể làm cho Hướng Đạo Sinh trở nên kiêu hãnh. Nhưng sự thực lại trái hẳn. Đó là phương tiện hay để nhắc các em làm việc thiện hằng ngày.

Những cuộc thi không nên giống nhau. Không có giới hạn cho những cuộc thi Đội.

Mục đích ở đây là để kích thích đội sinh trong công việc Hướng đạo và để kêu gọi sự chú ý, nguồn cảm hứng của họ.

Bây giờ phải dùng gì để thưởng cho các Đội thắng.

Có vài Huynh Trưởng tặng? những Hướng Đạo Sinh của đội giỏi nhất những huy hiệu riêng hoặc những huy chương. Khuyến các anh cố tránh.

Đã có biểu chương chính thức rồi,? các Hướng Đạo Sinh phải làm việc để lãnh những biểu chương ấy, không nên bày thêm.

Nếu các Hướng Đạo Sinh có thể trang hoàng các Đoàn quán, anh Huynh Trưởng nên một bảng danh dự.?

Đội đứng nhất trong cuộc thi 6 tháng được ghi vào đó và có thể kèm theo tên đội trưởng.

Hoặc Huynh Trưởng có thể tặng thêm một sản phẩm mỹ thuật. Em đội trưởng của đội thắng được đem vật ấy về nhà trong 15 hôm và mỗi đội sinh được giữ một tuần, sau đó vật ấy sẽ được trưng bày tại Đoàn quán.

Một phần thưởng khác là cho Đội thắng được giữ cờ đoàn ?đến khi nào Đội khác chiếm được.

Nếu một Đội trưởng không đem hết sức để đưa đội mình thắng cuộc, khi ấy tức là đã có điều gì bất trắc xảy ra, hoặc nơi Đội Trưởng hoặc nơi Đoàn Trưởng, tinh thần của người kia bây giờ cần được bồi bổ.

CHƯƠNG XIII

CẢ ĐỘI CÙNG CHƠI

Có một vài Huynh Trưởng không quan tâm đến vấn đề trò chơi, có thể cho rằng bàn đến trò chơi là vô ích.

Chúng ta ai nấy sẽ bảo Trưởng đó về xem lại trang ?một của sách "Hướng Đạo Cho Trẻ Em" (Scouting for Boys). Nhưng chúng ta cũng sẽ lầm nốt, vì sách đó không có trang 1! Chương 1 của sách đó bắt đầu từ trang 3, và sau đây là 2 câu đầu tiên.

"Trong lối giáo dục HĐ phải cố gắng dùng sự tập dượt, những trò chơi và những thi đua."

"Các trò chơi phải tổ chức sao cho có từng phe đồng? sức nhau; mỗi đội là một phe, và ai nấy đều phải dự phần hoạt động trong cuộc chơi".

Vậy trò chơi phải chiếm một phần lớn trong hoạt động Hướng Đạo. Chính cả Hướng Đạo cũng có thể gọi là trò chơi lớn nhất trong các trò chơi. Và, ta phải nhớ rằng trong trò chơi bất cứ lớn hay nhỏ, tại đoàn quán hoặc ở ngoài trời, dù là một cuộc thi về sức hay trí, điều thiết yếu là Đội bao giờ cũng phải là đơn vị hoạt động, và mỗi một người đều phải dự cuộc chơi. Vậy ta cần phải tổ chức những trò chơi kỳ dị, phi thường làm gì?

Chính Baden Powell cũng đã viết một cuốn sách về trò chơi (1). Mỗi Huynh Trưởng cần phải có sách ấy.

Tất cả mọi việc H.Đ đều có thể biến thành trò chơi được. Trong chương trước nói về thi đua hàng đội, đã chỉ sơ cách thức. Đoàn-trưởng phải biết dùng trí tưởng tượng của các Đoàn sinh vậy. Vì nếu trí anh có thể bị cạn, thì trí của các em bao giờ cũng dồi dào ý kiến.

Trong một buổi họp, anh nhờ một đoàn sinh giả vờ bị tai nạn, cần phải cứu cấp. Chẳng đợi anh giải thích gì cả, em ấy liền nhảy ra và la to rằng áo quần đang cháy. Hoặc nữa em giả đang bị xâm xoàng?, hay là leo thang vừa mới bị té xuống đường... Khi ấy cả Đoàn phải lo cấp cứu cẩn thận, như thật.

Ấy thế, có hôm một em giả vờ bị phỏng nước sôi, làm giống như thiệt. Đến nỗi cả Đoàn phải lo chở em ấy về nhà bằng cáng và cấm em ấy tuần sau không được đến họp. Lại có cả anh em trong Đoàn đến nhà thăm viếng, và lấy tin!?

(1) Sách nhan đề là "SCOUTING GAMES" (Trò chơi Hướng Đạo) Đã được E Wuet Julien dịch ra Pháp-văn, nhan ?là "JEUX D'ECLAIREURS" xuất bản tại Thụy sĩ (Delachux Niestlé Neuchatel)

Và chính Đoàn Trưởng cũng tưởng thật, và phàn nàn vì sao cha mẹ em lại không muốn chở em vào nhà thương.

Truyền tin, bơi lội, học dấu vết, tập chơi Kim, và nhiều môn khác nữa, đều phải dùng trí tưởng tượng mà huấn luyện. Trong những cuộc chơi mà mỗi đội kết thành một phe, thì không những tinh thần Đội được tăng thêm, mà đội trưởng lại có dịp tìm hiểu rõ ràng tường tận mọi khả năng của mỗi đội sinh mình.

CHƯƠNG XIV

VIỆC THIỆN ĐỘI

Có hôm người ta đã hỏi một đội trưởng mang huy hiệu chuyên thợ giày tại sao em không chịu nghề này? Em đội trưởng ấy ở Luân Đôn, và em giải thích rằng các H.Đ.S khác của em quá nghèo không thể chịu nổi các cuộc đi dạo ngày chủ nhật. Cha mẹ các em thường từ chối không thể để các em đi bộ, vì sợ các em làm hỏng hết dép giày. Với mục đích chống lại sự khó khăn trên, em đã học sửa giày dép của các đội sinh nghèo khó của các em.

Mục đích các chương trình chuyên môn không phải chỉ để các em có thể lấy được cái huy hiệu, mà cốt để giúp các em có thể đem áp dụng tài mình đã thâm nhập được.

Một HDS chuyên về cứu thương, tự nhiên sẽ lo lắng đến những người chung quanh bị tai nạn đứt tay, gãy chân, phỏng da, chột mình?... Và em phải coi đó là một danh dự lớn cho em.

Trong một Đoàn ở Luân Đôn, các HDS đã thành lập một Hội "sẵn sàng để giúp đỡ". Đoàn liên lạc với đội cứu tế người mù. Rồi một Đội lãnh nhiệm vụ sẵn sóc và giúp đỡ một người mù trong 2 hoặc 3 tháng. Mỗi tuần Đội chọn 2 H.Đ.S đi thăm các bệnh nhân ấy tại nhà.

Các em rất vui vẻ thăm họ, đọc báo cho họ nghe. Có khi các em mang máy hát đĩa để cho họ nghe. Các em làm những cuốn sách viết theo phương pháp Braille để dạy cho họ đọc.

Các em cố gắng giúp ích và mua vui cho họ. Khi một Đội biết hiển thân trong vài việc thiện như thế là quý hóa. Các H.Đ.S. phải đạt được điều mong muốn của Cụ BP, vị thủ lãnh HĐ, nghĩa là các em phải trở nên những hiệp sĩ, giúp đỡ những người già cả và luôn luôn gieo rắc việc thiện.

Xưa kia các hiệp sĩ phải băng đèo vượt suối để tiếp cứu những đàn bà con gái, dầu họ bị trói ở góc cây trong rừng thẳm hay ở hốc đá cheo leo.

Những hiệp sĩ ngày nay, tức là những H.Đ.S. sẽ hãnh diện khi làm được một việc thiện, dù bé nhỏ tầm thường.

Dù sao không có một lý do gì để các Đội không luôn luôn làm việc nghĩa ở thôn quê hay ở châu thành, những dịp để cho các em làm việc nghĩa sẽ không ít.

Ở trong làng khi nào các em cũng có dịp thăm viếng những người già cả. cuốc đất vườn cho họ, sửa giùm họ cái ghế hư. Ở thành phố có nhiều Hội Từ Thiện: Các Hội ấy sẽ vui vẻ đón chào những sự cộng tác của các em H.Đ.S đầy thiện cảm.

CHƯƠNG XV

CÁC ĐỘI THĂM NHAU

Buổi họp Đội phải có mục đích rõ ràng.

Cố nhiên tất cả các đội họp để học hỏi môn Hướng đạo và để nhắc nhau giữ luật H.Đ Nhưng các Đội còn là những nhóm nhỏ có thể thực hiện một công việc gì. Vì thế Cụ B.P. đã khuyên mỗi Đội nên rành về một môn.

Đội có thể lập thành một ban cứu thương, một ban làm cầu, một đoàn cưỡi xe đạp, một nhóm làm vườn, hay một nhóm nghiên cứu vạn vật. một đội thủ công, hoặc chuyên nấu bếp v.v.

Nếu các Đội đều có các môn chuyên môn như thế, Đoàn Trưởng sẽ dễ dàng tổ chức buổi tiêu khiển có lời cho quỹ của Đoàn.

Trong các buổi Hội đồng. những môn học chuyên môn sẽ được ôn lại mãi. Như thế các em sẽ chắc chắn những điều các em học có thể dùng được. Trong việc này, sự gặp gỡ các Đội sẽ là một sự kích thích lớn lao.

Đây chúng tôi trình bày một ý kiến:

Một buổi chiều quang đấng, đội Sấu Đoàn X đến thăm Đội Rùa Đoàn X... Đến nơi, đội Sấu được tiếp đón niềm nở, thân mật. Đội Rùa xin đội Sấu biểu diễn tài nghệ.

Đội Sấu hiến bạn một điệu múa... Đáp lại, đội Rùa trình bày một buổi tập thông tin.

Đội Sấu trở tài mình trong môn "đánh gậy". Rồi các chủ nhân lại bày một vài trò chơi đặc biệt của Đội. Cuối cùng, có thể một tiệc trà thân mật;? đoạn Sấu mẹ, Sấu con cùng nhau bơi trở về hang.

Tuần sau đội Rùa đến thăm đội Sấu. Họ biểu diễn tài nghệ của họ về khoa chầu dây và thể dục. Đội Sấu lại vẽ cách may một bộ y phục của Hướng đạo ở sa mạc Sahara. Vì còn nhiều thì giờ, Đội Sấu lại mời bạn ở lại ăn cơm và xem hòa nhạc trước khi về.

Mục đích của những cuộc gặp gỡ trước nhất là để phát triển cá tánh của Đội, sau là để tăng thêm sự hiểu biết chuyên môn của mỗi người và giúp cho các Đoàn thấy rộng hơn.

CHƯƠNG XVI

ĐỘI Ở TRẠI

Trong một trại Hướng Đạo, lều không phải đóng ngay hàng như một trại binh-sĩ. Những lều ấy sẽ rải rác cách xa nhau từ 50 đến 100 thước vây tròn chung quanh lều Đoàn trưởng. Như thế mỗi Đội có thể có một ?sống riêng. Mỗi Đội có một lều và tuy lều đóng xa nhau, nhưng từ lều của Đoàn-trưởng đến lều của đoàn sinh không nên quá xa tầm tiếng gọi.

Đội-trưởng được phép có một lều riêng, nhưng phải đóng gần bên lều Đội.

Trong cả năm, Hướng-đạo không có dịp nào hơn kỳ trại để tỏ cho Đội thấy tánh cách tự trị của mình.

Đội-trưởng luôn luôn chịu trách nhiệm về trật tự và kỷ luật của lều, và sau buổi trại?, Đội nào biết giữ lều mình khéo léo, sạch sẽ gọn gàng nhất sẽ được ban khen riêng. Nếu được, khuyên nên để mỗi Đội tự lo việc nấu bếp. Cố nhiên vấn đề này không thể thực hiện trong những trại quá lớn, hoặc trong kỳ trại kéo dài đến hàng tuần lễ. Nhưng nếu trại chỉ một ngày, thì cách này sẽ mang lại nhiều kết quả tốt đẹp, và chẳng, nhờ thế mà khỏi phải mang nhiều vật liệu kèn càng. Khi tiếng còi, hoặc tiếng kèn ra hiệu giờ ăn, giờ làm việc hay giờ họp, thì đội trưởng họp các đội sinh trước lều và dẫn Đội đi theo hàng dài sắp đến chung quanh Đoàn Trưởng.

Trong một trại Hướng Đạo thường, thì tiếng còi tiện và thích hợp hơn tiếng kèn, vì ít ồn ào không sợ phá rối người lân cận. Sắp hàng vòng tròn có thể dùng luôn trong những ngày sống ở trại.

Nếu mỗi Đội không có thể nấu bếp riêng trong kỳ trại, thì thay phiên: mỗi Đội lo nấu một ngày. Đội khác lo dọn ăn, và Đội thứ ba lo việc sạch sẽ trại...

Cốt nhất là các Đội phải thay phiên làm cho đủ mọi việc, có thể họ mới ?tập được nhiều điều cần phải làm trong tuần.

Trong nhiều Đoàn đã thành lập lâu năm sau 4,5 năm Hướng Đạo, Đoàn Trưởng có thể cho phép những đội trưởng đưa Đội mình đóng trại một đêm.

Đó là một việc hay, đáng khuyến khích, nhưng phải xem đó là một đặc ân, chứ không phải là việc thông thường. Đây là một phần thưởng dành cho đội trưởng sau nhiều năm hoạt động H.Đ. giỏi và đáng khen.

CHƯƠNG XVII

VÀI NỖI KHÓ KHĂN

Đọc xong cả đoạn trước, hẳn sẽ có vài Huynh Trưởng bảo rằng: “phương pháp hàng đội tự trị là một phương pháp hay nhất để tổ chức và điều khiển một Đoàn”. Tôi đồng ý như thế, và tôi tin rằng bí quyết thành công của một số nhiều Đoàn Hướng đạo là nhờ sự theo đúng phương pháp này. Nhưng vì hoàn cảnh đặc biệt hiện tại của tôi, tôi không thể áp dụng được phương pháp này trong Đoàn của tôi.

Huynh-trưởng này viện cớ rằng bản tánh của H.Đ.S. của anh quá chậm chạp không kiên nhẫn. Huynh Trưởng khác lại rằng: nhà các H.Đ.S. quá cách biệt, phải tốn nhiều thì giờ mới gặp nhau, những đêm tối mùa đông đi về rất mệt nhọc.

Có anh lại nói : trong đoàn anh gặp nhiều nỗi khó khăn, vì H.Đ.S. của anh quá lớn hay quá nhỏ. Anh khác lại nói vì anh có vợ ba con, vì anh ở sở làm về trễ v.v...

Điều này nên nhớ là không một Đoàn nào, dù ở thành phố hay thôn quê mà không thu được kết quả lớn với phương pháp của cụ B.P.

Phong trào Hướng đạo có những đặc điểm riêng. Muốn thu được kết quả với phong trào ấy cần phải dùng phương pháp giáo dục tóm tắt trong mấy chữ : “Phương pháp Hàng Đội Tự Trị”.

Có lẽ một Huynh trưởng sẽ nói: “Tôi tin ở hiệu lực của phương pháp ấy, nhưng tôi đã điều khiển Đoàn tôi một cách khác từ 2, 3 năm nay. Bây giờ tôi không thể thay đổi phương pháp. Nếu có phải làm lại, tôi cũng sẽ làm khác”?

Để tránh mọi sự ngộ nhận chúng tôi cần thêm rằng : Phương pháp hàng đội tự trị không phải là một phương pháp lý thuyết bông lông. Nhưng chính là phương pháp căn cứ vào sự tin tưởng rằng chỉ có thể giáo huấn từ bên trong các em, bằng cách giúp các em tự giáo hóa lấy, chứ không thể ép uống các em phải theo ý mình.

Thật thế, chỉ các em mới có thể làm cho các em thành những H.Đ.S. chân chính. Không ai làm thay các em được.?

Ta có thể buộc các em mặc quần ngắn, áo sơ-mi tay cụt, nhưng chỉ lòng em, trí em mới có thể làm cho các em có tinh thần Hướng đạo.

Nếu muốn áp dụng phương pháp hàng đội tự trị, anh hãy giải thích cho H.Đ.S. của anh Đội là một đơn vị có đời sống riêng biệt. Rồi không cần phí nhiều thời giờ, anh hãy tổ chức những buổi họp Hội Đồng Đoàn và những cuộc thi hàng Đội. Tự khắc mọi vấn đề khác sẽ giải quyết được.

CHƯƠNG XVIII

CÁCH TỔ CHỨC ĐOÀN VỚI PHƯƠNG PHÁP HÀNG ĐỘI TỰ TRỊ

Hầu hết những ai có ít nhiều kinh nghiệm về Hướng đạo đều khuyên các Huynh Trưởng lúc mới đầu nên đi chậm.

Đừng sợ mới có ít em quá, chưa thể lập Đoàn được, ta chỉ lo rồi sẽ có nhiều quá. Trong những giai đoạn đầu, chúng tôi đã nhắc các Huynh Trưởng, nếu muốn áp dụng có kết quả phương pháp hàng đội tự trị, trước tiên cần phải huấn luyện riêng các đội trưởng và các đội phó, để các em này hấp thụ được một nền giáo huấn trội hơn các H.Đ.S đặt dưới quyền các em điều khiển. Phương pháp hàng đội phải được áp dụng ngay từ ban đầu.

Muốn thành lập một Đoàn, anh Đoàn Trưởng tương lai tập hợp các trẻ em lại trong một buổi họp. Anh nhờ một người có tài diễn thuyết để giải thích cho các em mục đích phong trào Hướng-đạo.

Về vấn đề này, anh nên nói ngay với anh Ủy viên Đạo hay nhờ một Đoàn-trưởng nào ở gần đó đã có nhiều kinh nghiệm.

Sau đó anh nói thẳng với các em ý anh muốn thành lập một Đoàn trong 3 hay 4 tháng nữa, nhưng mà ngay chiều hôm ấy, anh biết tên những em muốn gia nhập.

Chọn độ 10 hay 12 em hăng hái nhất, và lập tức anh bắt đầu huấn luyện.

Sau 15 ngày, có lẽ rồi chỉ còn lại 8 em. Anh cho các em này thi bậc Tân quân và cho tuyên lời hứa Hướng Đạo xong, các em này được mặc y phục.

Trong những tháng tiếp theo, Đoàn Trưởng dạy cho các em môn bậc Hạng Nhì.

Thời kỳ cần để trở nên Hướng Đạo hạng nhì, tùy theo tuổi tác, tính tình, và hoàn cảnh của các em. Nếu chăm vào, thì độ 4 hay 5 tháng là đủ.

Khi các em được bậc Hạng Nhì, anh Huynh Trưởng cử các em làm đội-trưởng và đội phó.

Nếu tất cả đều xứng đáng, anh cử 4 đội trưởng và 4 đội phó, hoặc 3 đội trưởng 3 đội phó, 2 em còn lại sẽ là đội sinh.

Chính lúc này anh mới gọi các em đã ghi tên từ trước. Anh có thể tập họp tất cả lần thứ hai để lập thành Đoàn.

Nếu anh đã cử 3 đội trưởng và 3 đội phó, thì anh nên nhận nhiều lắm là 13 để làm thành 3 đội, mỗi đội 7 em. Năm đầu chỉ nên lấy chừng ấy. Nhưng có nhiều trường hợp, nhất là ở thành phố, khó mà không lấy nhiều hơn.

Rồi anh sẽ nhận thấy nguồn cảm hứng của các em đến họp lần đầu đã giảm sau 3,4 tháng chờ đợi. Tuy để khêu gợi nguồn cảm hứng lên lại nhưng nếu ta không cần để ý đến điều nhận xét ấy thì kinh nghiệm cho chúng ta thấy khi một trẻ em phải đợi 2, 3 tháng để được vào Hướng đạo thì kết quả về sau sẽ chắc chắn hơn những em được nhận ngay sau khi xin nhập Đoàn.

Có lắm trường hợp, nhiều Huynh trưởng quá gấp tìm nhiều lý lẽ cho nhập Đoàn quá nhiều trẻ khi mới bắt đầu thành lập.

Chúng tôi xin khuyên các anh hãy đi chậm chậm. Chúng tôi cũng nhắc anh Đoàn trưởng nhớ rằng: cần phải cho đội trưởng và đội phó được dễ dàng điều khiển Đội.

Không khi nào các đội trưởng và đội phó được nhận chức trước khi là Tân quân. Cũng có thể bắt buộc các em ấy phải là H.Đ. hạng nhì, nhất là đối với các đội trưởng và đội phó ở thôn quê.

Trước khi một đội trưởng được chính thức cử lên, Đoàn trưởng phải giải thích cho các em hiểu rõ những gì mà Đoàn, mà gia đình Hướng đạo đang chờ đợi nơi em.

Nếu em không muốn thi hành nhiệm vụ ấy, mà cử một đội trưởng cho có lệ, thì là một sự sai lầm lớn lao.

Đặc điểm của phương pháp mà chúng tôi đề nghị để lập một Đoàn là: bao giờ cũng phải làm cho em Đội trưởng được trội hơn các em khác, về kỹ thuật cũng như về thực hành Hướng đạo.

Chúng tôi xin phép kết thúc tập sách nhỏ này, cũng như khi mới bước vào đề, với một câu của Baden Powell trong cuốn "Hướng-đạo cho trẻ em" (Scouting for Boys), khi xuất bản lần thứ I:

"Tôi vẫn luôn luôn thiết tha nhắc nhở các Huynh Trưởng phải dùng phương pháp hàng đội tự trị, là lối tổ chức thành từng nhóm trẻ họp nhau thường xuyên và do một trẻ làm thủ lãnh, có trách nhiệm, điều khiển".